

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298494
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120298494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, o zaplatenie 3 502,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/74/2020-244 zo dňa 7. novembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. mení tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 2 949,42 eur od 18.12.2018 do 5.11.2019, zo sumy 2 399,42 eur od 6.11.2019 do 26.11.2019 a zo sumy 1 849,42 eur od 27.11.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,74 %.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 2 744 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 949,42 eur od 18.12.2018 do 5.11.2019, zo sumy 2 399,42 eur od 6.11.2019 do 26.11.2019 a zo sumy 1 849,42 eur od 27.11.2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 52 %.

Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáha zaplatenia 3 502,06 eur s príslušenstvom, z čoho 1 849,42 eur predstavuje nesplatenú istinu úveru, suma 1385,32 eur predstavuje zmluvný úrok a suma 257,32 eur predstavuje úrok z omeškania. Na základe zmluvy o splátkovom úvere, uzatvorenej dňa 17.8.2012 s veriteľom H. H., a.s. so sídlom X. IČO: 00 151 653 (ďalej len „veriteľ“) a žalovaným ako dlžníkom, veriteľ žalovanému poskytol úver vo výške 5000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať spolu s úrokom 17,90% ročne v mesačných splátkach po 126,08 eur, vždy ku 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc dňom 15. 10. 2012. Tento úver je spotrebiteľským úverom, čo vyplýva aj z toho, že prílohou zmluvy sú štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017 veriteľ z dôvodu nesplácania splátok v dohodnutom termíne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2017, veriteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Žalovaný ostal v konaní pasívny - nerozporoval žiadne z tvrdení žalobcu, osobitne o tom, že úver nesplácal riadne a včas. Preto žalobcovi priznal istinu 1 849,42 eur. Čo sa týka zmluvného úroku tento priznal len čiastočne s poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/37/2020 zo dňa 25. 2. 2021.

Zo zmluvy o úvere, na základe ktorej si žalobca uplatnil svoj nárok vyplynulo, že veriteľ a žalovaný dohodli, že veriteľ poskytne úver vo výške 5 000 eur, celková čiastka spojená s úverom je 8 763,46 eur. V celkovej čiastke spojenej s úverom je zahrnutý aj úrok za poskytnutie úveru, takže keď výška úveru bola 5000 eur, úrok za poskytnutie úveru predstavuje čiastku 3 763,46 eur (8 763,46 eur - 5 000 eur = 3 763,46 eur). Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že žalovaný na zmluvný úrok zaplatil sumu 3 135,81 eur. Na zmluvný úrok má teda zaplatiť už len 627,65 eur (3 763,46 eur - 3 135,81 eur = 627,65 eur). Súd preto žalobcovi priznal 2 744,39 eur (uplatnená istina 1 849,42 eur + zmluvný úrok 627,65 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca si síce uplatnil úrok z omeškania 8 % ročne, ako vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere, no vzhľadom na to, že táto zmluva je spotrebiteľská, tak bolo možné priznať len úrok z omeškania 5 % ročne. Podľa ust. § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania žalovaného s platením svojho záväzku - žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 18.12.2018 - bola základná sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0 %, preto žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5 %; vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech (§ 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil zaplatiť mu 3 502,06 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2 949,42 eur od 18.12.2018 do 5.11.2019 (vyčíslený úrok z omeškania predstavuje čiastku 208,80 eur), zo sumy 2 399,42 eur od 6.11.2019 do 26.11.2019 (vyčíslený úrok z omeškania predstavuje čiastku 11,04 eur) a zo sumy 1 849,42 eur od 27.11.2019 do zaplataenia (úrok z omeškania, vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku 7.11.2022 predstavuje čiastku 436,56 eur). Uplatnený nárok tak predstavuje sumu 4 158,46 eur. Súd žalobcovi priznal 2 744,39 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 949,42 eur od 18.12.2018 do 5.11.2019 (vyčíslený úrok z omeškania predstavuje čiastku 130,50 eur), zo sumy 2 399,42 eur od 6.11.2019 do 26.11.2019 (vyčíslený úrok z omeškania predstavuje čiastku 6,90 eur) a zo sumy 1 849,42 eur od 27.11.2019 do zaplataenia (úrok z omeškania, vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku 7.11.2022 predstavuje čiastku 272,85 eur). Súd žalobcovi priznal sumu 3 154,64 eur. Úspech žalobcu je 76 %, úspech žalovaného je 24 %. Čistý úspech žalobcu je 52 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca v rozsahu výrokov II. a III. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania vo výške 5 %, uvedené bolo nesprávne právne posúdené, a to prihliadnuc ku skutočnosti, že záväzkový vzťah medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vznikol 17.8.2012 na základe zmluvy o splátkovom úvere a v zmysle § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. sa majú úroky z omeškania riadiť v prejednávanej prípadе podľa predpisov účinných k 31.1.2013, v dôsledku čoho si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne uplatnený v zákonnej výške. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov - krajských súdov, ako napr. Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/57/2022.

Namietal, že súd sa vôbec žiadnym spôsobom nevysporiadal s nárokom ohľadne vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 267,32 eur, nakoľko vyčíslený úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky bol riadne uplatnený v žalobe a jeho dôvod a výška bola pred súdom riadne preukázaná a najmä predložená platobnou históriou a špecifikáciou postúpenej pohľadávky. Z uvedených dôvodov má vážne pochybnosti o tom, či sa súd zaoberal nárokom uplatneným žalobcom vo všetkých jeho častiach. Preto v tejto časti napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a bez právneho odôvodnenia, čím súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 4Cdo/90/2013. Vzhľadom na uvedené navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobcovi prizná 3 % ročný úrok z omeškania v zamietnutej časti, prizná mu vyčíslený úrok z omeškania vo výške 267,32 eur a rovnako mu prizná nárok na náhradu

trov konania pred súdom prvej inštancie podľa pomeru úspechu, ako aj trovy konania v odvolacom konaní. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi priznal úrok z omeškania v rozsahu 3% (v ktorej časti súd prvej inštancie zamietol žalobu) a vo zvyšnej časti (uplatnený zmluvný úrok) žalobu zamietol.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Žalobcom bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Z obsahu odôvodnenia vyplýva, že žaloba žalobcu bola zamietnutá v rozsahu úroku z omeškania vo výške 3 %, a napokon v časti zmluvného úroku, a to v rozsahu 757,67 eur.

7. Pokiaľ ide o nepriznané zmluvné úroky v rozsahu 757,67 eur, žalobca v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie v tejto časti odvolania odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP). Žalobca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k čiastočnému zamietnutiu žaloby vo vzťahu k vyčísleným zmluvným úrokom. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody. Len na okraj poznamenáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na zmluvné úroky, správne vychádzal zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/37/2020.

8. Podľa § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

9. V preskúmvanej veci bolo zistené, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 17.8.2012. Dôvodová správa k §10c (novelizácii Nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z.) uvádza: „Nová právna úprava výšky úrokov z omeškania bude dopadať len na právne vzťahy, ktoré vznikli po nadobudnutí účinnosti návrhu nariadenia. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy teda bude deň, kedy vznikol záväzkový vzťah, bez ohľadu na to, či omeškanie nastalo pred alebo po účinnosti návrhu nariadenia.“ Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy vo vzťahu k nároku na úroky z omeškania bude deň, kedy vznikol záväzkový vzťah, bez ohľadu na to, či omeškanie nastalo pred alebo po účinnosti Nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. s poukazom na špeciálne prechodné ustanovenie v § 10c. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie pochybil a vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o výške úroku z omeškania neprihliadol na prechodné ustanovenie § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na vznik záväzkového vzťahu zo zmluvy o úvere 17.8.2012 dospel odvolací súd k záveru, že žalobca si úroky z omeškania vo výške 8% uplatnil odôvodnene. Preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi priznal i úrok z omeškania vo výške 3% ročne (keď súd prvej inštancie výrokom I. priznal úrok z omeškania 5%) zo sumy 2 949,42 eur od 18.12.2018 do 5.11.2019, zo sumy 2 399,42 eur od 6.11.2019 do 26.11.2019 a zo sumy 1 849,42 eur od 27.11.2019 do zaplatenia.

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že mu súdom prvej inštancie neboli priznané úroky z omeškania vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 267,32 eur, uvedené tvrdenie žalobcu vychádza z nesprávneho pochopenia odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Tento v bode 6. odôvodnenia síce konštatuje, že žalobcovi priznal 2744,39 eur (uplatnená istina 1849,42 eur + zmluvný úrok 627,65 eur). Správnym súčtom týchto súm však vychádza suma 2477,07 eur a rozdiel do priznanej sumy 2744,39

eur je práve priznaný a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 267,32 eur (1849,42 + 627,65 + 267,32 = 2744,39). Preto odvolacia námietka žalobcu v tejto časti je nedôvodná.

11. O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP. Žalobca žiadal zaplatiť 3502,06 eur a bola mu priznaná suma 2744,39 eur. Úspech žalobcu je 78,37 %, úspech žalovaného je 21,63 %, preto čistý úspech žalobcu je 56,74 %. V tomto rozsahu odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)